

SØGER LÆRDOM VED LÆSNING OG VED TRO

NUMMER 7 | 1. APRIL 1928 | 77. AARGANG

KIRKEN GENNEM 98 AAR.

Da Profeten Josef Smith blev fortalt ved den første Aabenbaring, at den kristne Verden havde forlængst afveget fra Sandheden, blev han sikkert ogsaa fortalt, at, hvis han vilde være trofast, vilde han blive et Redskab i Guds Haand til at genoprette den sande Kirke paa Jorden. Alle de Aabenbaringer, som den unge Profet havde modtaget, var kun Forberedelser til Kirkens Organisation. Det var ikke nok, at Verden fik at vide om dens frafaldne Tilstand, at Mormons Bog indeholdt Evangeliets Fylde, eller at Aabenbaring fra Himlen til Jorden endnu kunde ske; men Kristi sande Kirke maatte ogsaa findes, saa at Menneskene paa Jorden kunde slutte sig til den og derigennem opnaa Frelse. Saa det næste Skridt, der skulde gøres, maatte være at organisere Kristi Kirke. Men førend dette kunde lade sig gøre, var det nødvendigt, at Guds Præstedømme blev gengivet, da der ikke fandtes en Person paa Jorden, der besad denne Magt: at forrette og prædike Evangeliets Ordinancer. Hvorfra skulde da dette Præste-

dømme komme? Kunde det komme fra andre end den Gud, til hvem Josef Smith havde henvendt sig ved tidligere Lejligheder?

Da Josef Smith og Oliver Cowdery var ved at oversætte Mormons Bog, læste de i de nephitiske Optegnelser om Daab til Syndernes Forladelse, og for at faa mere Oplysning om dette begav de sig ud i en Skov for at bede, og medens de saaledes bad, kom et himmelsk Væsen til dem og fortalte, at hans Navn var Johannes, kaldet »den Døber« i det nye Testamente. Han lagde Hænderne paa deres Hoveder og ordinerede dem til det aaronske Præstedømme, og han befalede ligeledes Josef Smith, at han skulde døbe Oliver Cowdery, og derefter skulde Oliver Cowdery døbe Josef Smith. Nogle Uger senere kom ved en lignende Lejlighed Peter, Jakob og Johannes og ordinerede dem til det højere, melchisedekske Præstedømme. Det var de samme Personer, som Kristus selv ordinerede til Apostler og gav dem Himmeriges Riges Nøgler til at fortsætte hans Arbejde paa Jorden efter hans Bortgang, og hvad kunde være mere passende, end at netop disse samme Personer skulde blive sendte til Jorden ved denne Lejlighed og gengive til Josef Smith og Oliver Cowdery det Præstedømme, de havde modtaget fra Kristus, og som ikke fandtes blandt Menneskene i Verden paa denne Tid.

Da nu Præstedømmet var givet til Josef Smith, afventede han Herrens Befaling, hvornaar han skulde skride til at organisere Kirken paa Jorden. Ved Aabenbaring modtog Josef Smith Befaling til at organisere Jesu Kristi Kirke den 6. April 1830, paa Frelserens Fødselsdag (Pag. Bog 20: 1). I Lydighed til denne Befaling samledes seks døbte Personer, nemlig Josef Smith, Oliver Cowdery, Hyrum Smith, Peter Whitmer jr., Samuel H. Smith og Daniel Whitmer samt en Del Venner i Peter Whitmers Hjem, Fayette, Seneca County (Amt), og ved denne Lejlighed blev Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige organiseret. Josef Smith blev opholdt som Profet, Seer og Aabenbarer for Kirken, og derefter ordineredes Josef Smith

og Oliver Cowdery til Ældster i Kirken. Nadveren blev administreret til de tilstedeværende.

Det er den 6. April 98 Aar siden, at disse Begivenheder hændte. Megen Opposition og mange Prøver har Kirken og dens Medlemmer gaaet igennem. Drevet fra Sted til Sted, haanet og foragtet af Menneskene i Verden, fik de at føle, hvad Frelseren mente, da han ytrede: »Og I skulle hades af alle for mit Navns Skyld« (Matt. 10: 22); deres Leder og Beskytter, Profeten Josef Smith, faldt som en Martyr for Sandheden — han beseglede med sit Blod det Vidnesbyrd, han saa trofast og uforfærdet havde baaret, at Herren havde talt paany. Men Herren var, trods alt, med sit Folk. Andre Ledere kaldte han, som førte Kirken og dens Medlemmer igennem disse mange Trængselsaar, og med en Sejghed og Udholdenhed uden Lige vandrede de i store Karavaner til det den Gang ukendte og vilde Vesten, hvor de med Iver og Flid kastede sig over Arbejdet, saa at de kunde skabe sig en Tilværelse, og hvor det lykkedes dem at faa Ørkenen til at blomstre som en Rose.

Gennem disse 98 Aar har Kirken udført et mægtigt Arbejde. Tusinder af Missionærer har været sendt til mange af Jordens Nationer for at bære Vidnesbyrd om, at Herren har talt paany, at Kristi sande Kirke igen var oprettet paa Jorden med Apostler og Profeter, at Evangeliets Kræfter og Gaver fandtes i denne Kirke. Og Tusinder har lyttet dertil med Glæde og har annammet Evangeliet. Mange af disse er blevet indsamlet til Bjergenes Dale, hvor de har skabt sig gode Hjem og er vokset i Lys og Kundskab om Herrens Veje. Siden Kirkens Organisation har der været bygget ni Templer til Herren, hvoraf de syv endnu staar, og i hvilke det frelsende Arbejde for Levende og Døde bliver udført. I Hundredvis af Mødehuse og store og moderne Skoler er bleven oprettet, Hospitaler bygget — i det hele alt, hvad der tjener til Menneskehedens Gavn og Velfærd har Kirken bestræbt sig for at udføre.

»Af deres Frugter skulle I kende dem — — Et godt Træ kan ikke bære slette Frugter, og et raaddent Træ kan ikke

bære gode Frugter« (Matt. 7: 16—18), saaledes talte Frelseren i hans Bjergprædiken. Om vi skulde dømme Kirken gennem dens Arbejde og Frugterne deraf i disse 98 Aar, da vil vi faa endnu et stærkere Vidnesbyrd om, at dette er Kristi sande Kirke.

Verden har staaet os imod. Den har brugt alle tænkelige Midler for at standse Kristi Kirkes Fremgang paa Jorden. Den har prøvet ved Magt, ved List, ved Usandheder og Bagvaskelser, Haan og Latterliggørelse at hindre vort Arbejde; men igen har Verden maattet bøje sig for Sandheden af den kloge Farisæer, Gamaliels Ord, da Forfølgelsen mod Kristi Apostle var paa sit højeste: »Holder eder fra disse Mennesker og lader dem fare; thi dersom dette Raad eller dette Værk er af Mennesker, bliver det til intet; men er det af Gud, kunne I ikke gøre dem til intet. Lader eder dog ikke findes som de, der endog ville stride imod Gud« (Ap. Ger. 5: 38—39). Forfølgelsen og Modstanden mod Kristi Kirke er i denne moderne og oplyste Tid bleven mindre, fordi mange har besøgt Kirkens Hovedkvarter i Utah og ved Selvsyn har overbevist sig om, at alle disse Beskyldninger rettet mod Kirken har været usande. En Gang imellem bliver der endnu fra en eller anden Persons Side gjort et mislykket Forsøg paa at faa den gamle Antipati mod Jesu Kristi Kirke opflammet paany, men Forsøget lider gerne en stille og rolig Død.

Men Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige gaar sin Sejrsgang over Jorden. Dens udsendte Tjenere raaber Omvendelse til Folket og advarer Jordens Nationer, at Tiden nærmer sig, hvor Jesus Kristus, Guds Søn, Verdens Frelser og Forløser, vil igen komme til Jorden. Og Tusinder af Mænd, Kvinder og Børn velsigner Herrens Navn, fordi han har tilladt dem at komme paa Jorden paa den Tid, hvor Evangeliet i dets Fylde er paa Jorden, og at de er bleven meddelagtige deri ved deres Medlemsskab i Jesu Kristi Kirke. *Ph. J.*

MODTAGET FOR INTET — GIVER FOR INTET.

Vi siger ikke til Presbyterianerne, til Methodisterne, til Baptisterne, til Katholikerne eller andre, som paa deres Maade prøver at leve efter Lærdomme i deres Kirke — vi siger ikke til dem: I maa give op alt, hvad der er bleven eder lært; I maa vende eder fra den Sandhed, der har været nedlagt i eder, for at komme ind i Jesu Kristi Kirke. Vi siger til dem: Behold alt, I har; behold alle eders Dyder; behold alle eders Sandheder; behold alt det gode, der nogensinde er kommet ind i eders Liv — og da tillad os at dele med eder det større Lys, som vor himmelske Fader i hans store Naade har skænket Menneskets Børn i vore Dage. Dette er vor Mission til vor Faders Børn. Det er en Fredens Mission med gode Følelser for alle Mennesker.

George Albert Smith.

EN RELIGION FOR FREMADSKRIDENDE.

Brigham Young.

Vor Religion er en Religion, i hvilken vi skrider fremad. Den er ikke indskrænket eller begrænset, men er beregne til at udvikle Menneskets Forstand, indtil vi besidder en Intelligens, der vil være til Ære for os.

Enhver Kunst og Videnskab, som Mennesket studerer, er indbefattet i Evangeliet. Hvor er den Kundskab kommen fra der gør Mennesket i Stand til at fuldføre de store videnskabelige og mekaniske Opgaver, de sidste faa Aar har bragt. Vi véd, at Kundskab er fra Gud; men hvorfor anerkender disse Mennesker ham ikke? Fordi de er blinde for deres egne Interesser. De ser ikke og forstaar ikke Tingene, som de er. Hvem lærte Mennesket at binde Lynet? Opdagede Mennesket det ganske af sig selv? Nej. han modtog Kundskaben derom fra en højere Magt. Fra denne er ogsaa enhver anden Kunst og

Videnskab kommen, endskønt Æren derfor er givet denne eller hin Person. Men hvor fik de denne Kundskab fra? Har de den af sig selv? Nej, de maa anerkende, at hvis de ikke kan faa et Græsstraa til at gro, ejheller et Haar hvidt eller sort foruden kunstig Hjælp, da er de afhængige af et højere Væsen, ligesaavel som de fattige og uvidende.

Herren har udvalgt de ringe af Verden — rige i Tro — og Tiden vil komme, hvor han vil give Jorden til disse fattige og ringe som en evig Arv. Jeg siger dette som en Trøst til mine Brødre og Søstre, der har været fattige. De er kommet her, og hvad ser vi? De unge, de middelaldrende og de gamle gør Fremskridt i Skolekundskaber, Mekanisme og i Kunst og Videnskab. Vi bringer dem her, saa at de kan gaa fremad, og hvis Herren vil velsigne os tilstrækkeligt, og Folket selv vil, vil vi have en Nation, der forstaar alt med Hensyn til denne Jord, som det er muligt for os Mennesker at begribe. Vil dette Folk blive prisværdige? Ja, og æret og agtet. Vil de blive set op til som Eksempler? Ja, og det er de Sidste Dages Helliges Pligt at leve deres Religion, saa at hele Verden kan sige, at der er et Mønster for os — ikke alene i vort daglige Liv og Gudsdyrkelse, men ogsaa i vor Kundskab om Tingene, som de er, som de har været, og som de skal blive — indtil Zions Kundskab skal naa til de yderste Grænser af Jorden, og Kongerne og de store Mænd skal sige: »Lad os gaa op til Zion og lære Visdom«.

Ikke alene gør Jesu Kristi Religion os bekendt med alting fra Gud, og udvikler i os selv en moralsk Overlegenhed og Renhed, men den giver os alle de Opmuntringer og Tilskyndelser, det er muligt, til at forbedre vor Kendskab til Mekanismen, Kunsten og Videnskaben; thi al Videnskab, Kunst og Visdom i Verden er fra Gud og er bestemt til Nytte for hans Folk.

Lad os uddanne os selv saaledes, at vi vil glæde os ved alt, der er godt, elskværdigt og helligt — altid søgende efter den Kundskab, der vil gøre os i Stand til virkningsfuldt at op-

bygge Zion, hvilket bestaar af at bygge Huse, Tabernakler, Templer, Gader og indrette alt med de Bekvemmeligheder og Nødvendigheder, der forskønner og pryder — og at søge at gøre Herrens Vilje alle vort Livs Dage, og at erhverve os Kundskab om Videnskab og Mekanismer, søgende flittigt at forstaa den store Plan og Bestemmelsen med alt det Skabte, saaledes at vi maa vide, hvad vi skal gøre med vort Liv, og hvorledes vi kan forbedre vore Talenter og Tilværelse.

Vi behøver bestandig Instruktioner, og vor store himmelske Lærer forlanger of os, at vi skal være flittige Elever i hans Skole, saa at vi en Gang maa naa hans herlige Nærværelse. Hvis vi ikke vil tage til Indtægt Reglerne for Uddannelsen, som vor himmelske Fader giver os at studere, og fortsætter at gaa fremad fra en Gren af Videnskabelighed til en anden, kan vi aldrig blive en første Klasses Discipel og blive begavet med Videnskaben, Magten, Ophøjelsen og Æren af de himmelske Hærskarer. Og undtagen vi er uddannet, som de er, kan vi ikke være sammen med dem.

EN VELLYKKET AFTEN.

Københavns Grens kvindelig Hjælpeforening havde Fredag Aften den 16. Marts arrangeret et specielt Program i Anledning af den 86-aarige Stiftelsesdag af Kirkens første Kvindelig Hjælpeforening.

Mødet blev afholdt i den store Sal i Korsgade 11, hvor en ret talrig Forsamling var tilstede. Præsidentinde Kirsten Knudsen ledede Mødet, der aabnedes med Bøn af Missionspræsident Josef L. Petersen. Af det interessante og indholdsrige Program, der bestod af Taler, Sang, Musik og Oplæsning, skal fremhæves et specielt Nummer ved Missionspræsident Petersen, der inddelte sit Nummer i to Afdelinger og overlod første Del til Br. Th. Bregentoft, som indledede med nogle korte Bemærkninger om det store Arbejde

Den kvindelig Hjælpeforening havde udført gennem 86 Aar. Derefter oplæste Br. Bregentoft et af ham forfattet Digt i Dagens Anledning (dette findes andetsteds i Bladet). De tilstedeværende fik overrakt en Kopi hver af Digtet, der nu blev afsunget til Melodien »Jeg tjener Gud, mens jeg er ung«.— St. Ida Petersen gav i et meget interessant Foredrag en historisk Beskrivelse om Den kvindelig Hjælpeforening gennem 86 Aar, hvorledes Foreningen var opstaaet, og de Vanskeligheder den havde at kæmpe med i de første Aar. Omtalte Foreningens Formaal, der ikke alene var at hjælpe dem der var i Nød, men ogsaa at lære dens Medlemmer om deres Pligter i Hjemmet, at behandle deres Mænd og Børn saaledes, at disse maatte føle, at Hjemmet var den bedste Plet paa Jorden. Vi maa holde vore Hjemrene, fjerne alt der er daarligt fra Hjemmet, og vi maa hjælpe vore Mænd og Børn til at vandre efter Herrens Bude og tjene ham.— St. Kirsten Knudsen gjorde nogle Slutningsbemærkninger angaaende Arbejdet indenfor Foreningens Rammer i Københavns Gren. Distriktpræsident Philip Jensen sluttede med Bøn.

Derefter tog den anden Del af Missionspræsident Petersens Nummer sin Begyndelse, idet Præsidenten og St. Petersen inviterede de tilstedeværende paa »Fløde-Is og Kager«. Denne Del af Programet syntes at have Forsamlingens Interesse fuldt ud saavel som de foregaaende Numre.

Alt i alt kan det siges, at Aftenen var en værdig Hyldest til det store Arbejde, Den kvindelig Hjælpeforening udfører; og mange fik ved denne Lejlighed en bedre Forstaaelse af, hvilken Virksomhed der udfoldes indenfor denne Forenings Rammer. — *Ph. J.*

Thi Folk skal rejse sig imod Folk, og Rige imod Rige, og der skal ske Jordskælv her og der, og der skal være Hunger og Oprør. Dette er Veernes Begyndelse. (Mark. 13: 8.)

KUMORAH HØJ KØBT.

Det vil glæde Medlemmerne af Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige at erfare, at Kirken har købt Kumorah Høj med omliggende Araler, ialt ca. 800 acres Land, for en Købesum af mere end 100.000 Dollars. Højen med omliggende Arealer har i en Aarrække tilhørt Pliny T. Sexton, der fornylig er afgaaet ved Døden. Hans efterladte tilbød da Kirken hele Ejendommen paa ovenfor nævnte Vilkaar, der blev modtaget af Kirken, og Salget blev afsluttet gennem Kirkens Repræsentant, Ældste Willard W. Bean, og er altsaa nu Kirkens Ejendom.

Der er maaske ikke en mere interessant Plet i vor Kirkes Historie end netop Kumorah Høj. Det var her, som alle Kirkens Medlemmer véd, at de Plader var gemte, fra hvilke Mormons Bog var oversatte. Under Navnet »Ramah« er den kendt fra Mormons Bogs Beskrivelse om den mægtige Kong Coriantumr og Shiz's store Kampe, hvor de opslog deres Lejr i dens Nærhed og udkæmpede de Kampe, der tilsidst udryddede Jarediternes store Nation. Senere finder vi Højen omtalt af Mormon som Kumorah, det Sted, hvor ogsaa Nephiter og Lamaniter udkæmpede store Kampe, og hvor tilsidst Moroni, den sidste Profet paa den vestlige Halvkugle, nedgravede de Optegnelser, der var blevet ham overleveret af hans Fader Mormon. Og det var den samme Moroni, der gav dem til Josef Smith, da Tiden var inde, hvor disse Optegnelser skulde fremkomme blandt Menneskene paa Jorden.

Det er en interessant Tilfældighed, at det er lidt over hundrede Aar siden, Josef Smith modtog Pladerne, at Kirken er kommen i Besiddelse af dette mindeværdige og hellige Stykke Land. I Aarevis har Højen været besøgt og beset med stor Interesse af Kirkens Medlemmer, og den er kendt i Egnen der omkring som »Mormon Højen«, fordi den har Forbindelse med Mormons Bogs Fremkomst.

Kirken har nu i sin Besiddelse følgende historiske Steder,

helliget paa Grund af den Forbindelse de har med Evangeliets Gengivelse i disse de sidste Dage: Josef Smiths Fødested i Sharon, Staten Vermont, hvor Kirken har bygget en »Mindehytte« og rejst et Granit-Monument til Ære for Profeten Josef Smith. — Josef Smiths Forældres Landejendom i Palmyra, Staten New York, hvor, saa vidt vides, den lille Lund findes, hvor Josef Smiths første Bøn blev besvaret ved det store og herlige Syn af Faderen og Sonnen. Paa dette Sted er ogsaa den Plads, hvor Oversættelsen af Mormons Bog først paabegyndtes. — Ikke langt herfra nær Fayette, hvor nu den blomstrende By Waterloo ligger, findes »Peter Whitmer's Hjem«, hvor Kirken blev organiseret den 6. April 1830. — Saa er der Carthage Fængsel, hvor Josef Smith og hans Broder Hyrum maatte lide Martyrdøden paa Grund af deres Vidnesbyrd til Verden, at Gud havde talt paany. — Og nu tilsidst Kumorah Høj.

Saaledes er det lykkes Kirken fra Tid til anden at erhverve ved Køb disse Steder, der har saa dyb en historisk Interesse for Kirkens Medlemmer ved den fremtrædende Plads, de indtager, gennem Josef Smiths Liv og Virksomhed. Hvor taknemlige og glade burde vi ikke være over at have disse hellige og interessante Steder i Kirkens Besiddelse.

Ph. J.

KUNDSKABEN OM GUD.

Det største privilegium til et menneske er at kjende Guds visdom, magt, godhed og kjærlighed. I den ypperstepræstelige bøn sier Kristus: »Dette er det evige liv, at de kjender dig, den eneste sande Gud, og ham, du udsendte, Jesus Kristus.« Derfor skulde det være enhvers onsker at kjende Ham, eftersom det har så stor betydning for os.

Skriften fortæller os, at kundskab om Gud er nodvendig til frelse. Hvorledes kan vi opnaa frelse, undtagen vi har kjend-

skab til Gud og Hans evige evangelium? Joseph Smith sier: »Ingen kan bli frelst i uvidenhed«. Og formedelst Jesu Kristi evangelium kan vi lære, hvad Han ønsker sine barn at gjøre.

Det er lettere at undgaa verdens synd og modstaa fristelser, naar vi har kundskab om Gud. Som Paulus sier: »Thi om de har flygtet bort fra Verdens urenhed ved at have lært vor Herre og Frelser Jesus Kristus at kjende, og saa lader sig fange av den, og ligger under for den, da er det sidste værre med dem end det første«.

Vi mottar kundskaben om Gud ved »Aabenbaring« og ved den Helligaand. Peter kjendte Kristus formedelst aabenbaring. Da svarede Simon Peter og sagde: Du er Messias, den levende Guds Søn. Og Jesus svarede og sagde til ham: »Salig er du, Simon, Jonas Søn! Thi kjød og blod har ikk aabenbaret dig det, men min Fader i Himmelen.« Og som Lukas skriver: »Alle ting er mig overgivne av min Fader, og ingen kjender til, hvem Sønnen er, uden Faderen, og hvem Faderen er uden Sønnen, og den hvem Sønnen vil aabenbare det.« Kristus lovet dem, som adlød Hans evangelium, den Helligaand, som skulde lede dem i al sandhed.

Kun de rene av hjertet kan se Gud og kjende Ham. »Salige er de rene av hjertet, thi de skal se Gud.«

Vi maa søke denne kundskab ved bøn. »Men dersom nogen av eder mangler visdom, da bede han derom til Gud, Han som giver alle villig og uden onde ord, og den skal gives ham. Men han bede i tro, uden at tvile, thi den, som tviler, ligner havsbølgen, som drives og kastes av vinden.«

Paulus skriver til Korintierne og sier: »Vaagn op for alvor og synd ikke, thi nogle har intet kjendskab til Gud. Til skam for eder siger Jeg det.« Derfor lad os alle dag for dag sætte os bedre ind i evangeliets dypheter og stræbe efter at faa mer kundskab om Gud.

Thomas O. Shortt,
Haugesund Gren.

DEN NORSKE MISSION.

AFLØSNING.

Ældste John T. B. Johnsen er afløst som forstander av Bergen Gren med tilladelse at rejse hjem.

FORFLYTTELSE OG BESKIKKELSE.

Ældste James Ericksen er afløst som forstander av Oslo Gren og beskikket til at arbeide i Bergen Distrikt. Ældste Howard J. Engh er beskikket som forstander av Oslo Gren. Ældste Rudolph C. Bjørnn er beskikket til at arbeide i Skien. Ældste Magna Agel er flyttet til Trondhjem Distrikt.

DØDSFALD I NORGE.

Antonetta Dahl, født den 29. Maj 1849, døbt den 12. September 1908 og døde den 5. Marts 1928.

Karoline Løvaas, født den 15. Februar 1854 og døde den 12. Marts 1928.

Thelise Røkke, født den 30. September 1903 og døde den 20. Februar 1928.

Lorenzo W. Anderson,
Missionspræsident.

FORNUFTMÆSSIG TEOLOGI.

Af Dr. *John A. Widtsoe* af de Tolvs Raad.

(Fortsat fra Side 95.)

Jordiske Ordinancer. Evangeliets Plan er sammensat af store, evige Sandheder. Alle Befalinger, givne til Vejledning for Menneskene paa Jorden, har deres aandelige, evige Genpart. De jordiske Ordinancer, tilhørende Evangeliet, er kun Spejlbilleder af de himmelske: Daab, den Helligaands Gave og Tempelarbejde, f. Eks., er i Virkeligheden jordiske Symboler paa Realiteter, der gør sig gældende gennem hele Universet; men de er ikke des mindre Sandhedssymboler, som der nodvendigvis maa tages Hensyn til, dersom den »store Plan« skal kunne gennemføres. Antagelsen af disse jordiske Symboler udgor en fast Bestanddel af et korrekt jordisk Lev-

net; og eftersom de er jordiske Symboler, hører de Jordelivet til, og som saadan kan de ikke udføres andet Steds end paa Jorden. For at absolut lige Betingelser skal raade og evigvarende Retfærdighed blive tilfredsstillet, maa alle og enhver antage disse jordiske Ordinancer for at kunne opnaa en Fylde af Glæde.

I den næste Tilværelse er der ingen Vanddaab ejheller den Helligaands Meddelelse formedelst Haandspaalæggelse af jordiske Væsener. Tilsvarende Ordinancer erholdes uden Tvivl i enhver Tilværelse; men kun for saa vidt de erholdes her paa Jorden, kan de komme dem til gode, som under deres Fremskridtsmarch bebor eller har beboet denne Jordklode. Af den Grund er det, at de Hedengangne, saadanne, som har forladt denne Prøvestand uden at have annammet de jordiske Ordinancer, som til en Del udgør Betingelserne for Medlemsret i Kirken, maa have saadant »Arbejde« udført for dem af andre her paa Jorden. Ved Hjælp af en dertil befuldmægtiget Repræsentant maa de blive døbte i Vand, modtage Haandspaalæggelse og erholde Tempelordinancerne.

Formedelst denne Plan eller ved Anvendelsen af en saadan Fremgangsmaade bliver Betingelserne, der fører til evigt Liv, uforanderlige og ens for alle. Afvigelser fra denne af Gud bestemte Orden har haft til Følge, at selvbemyndigede Ordets Forkyndere paa egen Haand har udtænkt andre Metoder og udgivet andre Anordninger, ved hvilke man forsikres om, at evigvarende Glæde kan opnaas. Noget saadant er aldeles unaturligt for den, der grundigt overvejer Sagen, eftersom en ufravigelig bestemt Orden hersker gennem hele Naturen.

En Kærlighedsgerning. Det kræver stor Offervillighed for de Levendes Vedkommende at udføre vikarierende Arbejde for de Døde. Der fordres endvidere en vis Uddannelse i Genealogien eller Slægtlæren; nøjagtig Oplysning angaaende Fødsels- og Dødsdatoer, saavel som andre fundamentale Data eller Kendsgerninger maa opsamles; Slægtregistre maa udarbejdes o. s. v. Desuden fordres der hos den, der udfører Tempelarbejdet, Størstedelen af en hel Dags Tid for at modtage Begavel-

serne for den Afdøde, eller rettere sagt, paa hans (eller hendes) Vegne. I Regelen udføres forresten omtrent alt saadant Arbejde for en forlængst Afdød, om hvem den vikarierende Tempelarbejder maaske ikke har nogen som helst bestemt Kundskab om, ud over Navnet og Vedkommendes Levetid. Det er derfor selvindlysende, at kun en ualmindelig stor Hengivenhed for Næsten kan formaa En til saadan Opofrelse baade af Tid, Talenter og Midler.

Unge saavel som Gamle kan i Templerne udføre stedfortrædende Arbejde for de Døde; baade Unge og Gamle er faktisk stadig beskæftigede dermed. Men i Særdeleshed naar det hælder henimod »Livets Aften« — naar man tilsyneladende har mere Tid at ofre for saadanne Sysler — er det, at mange ofte helt og holdent hengiver sig til denne Kærlighedsgerning.

Som et Resultat af Tempelarbejdet for de Døde, til hvilket Tusinder af Kirkens Medlemmer vier deres Tid og helliger deres Midler, flyder der saa at sige en stor Kærlighedsflod ud over Folket.

Optegnelser nødvendige. Førend Jorden forgaar, og man skrider ind i den næste Tilværelse, maa Arbejde udføres i Templerne for alle, baade Levende og Døde. Kun efter at dette er udført, vil »Forhænget« billedligvis rulles op, og Menneskets fuldstændige Tilværelse blive aabenbaret.

Udførlige Stamtavler af Menneskeslægten maa tilvejebringes, for at man kan blive i Stand til at udføre Tempelarbejde for de Døde, som i deres Levetid ikke annammede Evangeliet. At erholde disse Stamtavler er selvfølgelig et Kæmpeforetagende. Menneskenes forskellige Livsvilkaar, saa vel som Slægtens mangfoldige Hjemsøgelser er Aarsag til, at fuldstændige Stamtavler savnes eller heltud er gaaet tabt. Desuden lader det til, at man til Tider har tabt af Syne Nødvendigheden af at opretholde Stamtavler, hvorfor mange Slægtregistre aldeles ikke er bleven skrevne, langt mindre opbevarede. Menneskets mest omstændelige Søgen vil derfor selvfølgelig ikke opdrive saadanne.

(Fortsættes.)

TIL DEN KVINDELIGE HJÆLPEFORENING
paa dens 86-aarige Stiftelsesdag, den 17. Marts 1928.

Mel.: Jeg tjener Gud, mens jeg er ung.

Trods seksogfirs — du evig ung
og frodig blandt os staar,
din Gang er let, skønt Byrden tung
var gennem mange Aar.
Du favner dem, som lider Nød,
du stiller Sorg og Savn,
du lindrer Smerter, Sygdom, Død,
velsignet vær dit Navn.

At hjælpe — det er dit Program,
du bringer Haab og Trøst
i Stilhed uden Brask og Bram,
du læger Livets Brøst.
Du spreder Sollys paa din Vej,
hvor andre ej kan naa,
naar mørke Skyer lagde sig
omkring min ringe Vraa.

Naar Søstrene de to og to
besøge vore Hjem,
lad os da vise, vi har Tro,
og tage glad mod dem.
De, som saa trofast vandrer ud,
af Klage ej de ved,
de praktiserer Herrens Bud
om Næstekærlighed.

Hav derfor Tak for din Mission,
et Navn du dig indskrev,
en Mønster-Organisation,
du uden Lige blev.

Dit Navn saa viden om er kendt,
vi samles paa dit Bud,
thi du har Sorg til Glæde vendt,
dit Ophav — det var Gud.

— *Th. B.* —

SØNDAGSSKOLENS NADVERVERS OG KORLEKTIE
for April 1928.

Nadververs:

Dette Vand og Brød betegner
Hans Lidelser for Synd,
Af det vi nyder og bevidner
Vi Ham hukomme vil.

Korlektie:

4. Vi tror, at Evangeliets første Principper og Ordinancer er: 1) Tro paa den Herre Jesus Kristus. 2) Omvendelse. 3) Daab ved Begravelse i Vandet til Syndernes Forladelse. 4) Haandspaalæggelse for den Helligaands Gave.
5. Vi tror, at en Mand, for at være berettiget til at prædike og forrette dets Ordinancer, maa kaldes dertil ved Inspiration fra Gud og ordineres ved Haandspaalæggelse af dem, som selv er bemyndiget af Gud.

Den 4de og 5te Trosartikel.

INDHOLD:

SKANDINAVIENS STJERNE, Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Helliges Organ i Danmark og Norge, udkommer den 1. og 15. i hver Maaned og koster 6 Kroner pr. Aar eller 25 Øre pr. Nummer. Til Salg paa alle Missionens Kontorer.
Udgivet og forlagt af JOSEPH L. PETERSEN, Korsgade 11, Kbhvn. N.
Trykt hos F. E. Bording.